

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/722/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713216210
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7713216210.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne I. P., bývajúcej v G. č. XX, zastúpenej JUDr. Jánom Kožuškom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, Sama Chalupku 18, proti žalovanej V. G., bývajúcej v O., G. XX, zastúpenej JUDr. Jánom Kizivatom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, kpt. Nálepku 8, v konaní o 3.000 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č.k. 11C/223/2013-99 zo dňa 30.5.2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o náhrade trov konania.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej trovy odvolacieho konania vo výške 40,52 € na účet jej právneho zástupcu JUDr. Jána Kizivata do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Michalovce (ďalej aj súd prvého stupňa alebo súd) uznesením označeným v záhlaví zastavil konanie (o zaplatenie 3.000 € s príslušenstvom - poznámka odvolacieho súdu). Zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanej trovy konania v sume 775,26 € na účet jej právneho zástupcu JUDr. Jána Kizivata do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (správne uznesenia - poznámka odvolacieho súdu).

O zastavení konania rozhodol v zmysle ust. § 96 ods. 1,2 O.s.p. potom, čo žalobkyňa zobrala žalobu späť a žalovaná so späťvzatím žaloby v celom rozsahu súhlasila.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. a vzhľadom na zavinenie zastavenia konania žalobkyňou zaviazal ju na náhradu trov konania žalovanej, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 775,26 €. Konštatoval, že pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p., a teda pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanej neboli splnené zákonné podmienky. Za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania nepovažoval tú skutočnosť, že ide o súdny spor medzi príbuznými (teta a neter) a že priznanie náhrady trov konania by bolo ďalším dôvodom pre zhoršenie už aj tak čiastočne narušených rodinných vzťahov, nakoľko z priebehu samotného konania vyplynulo, že vzťahy medzi účastníkmi konania sú už tak zlé a narušené, že priznanie náhrady trov konania žalovanej už ani nemôže spôsobiť ich zhoršenie. Za nepravdivé považoval aj tvrdenie žalobkyne, že žalovaná uznala oprávnenosť požiadavky žalobkyne zaplatiť jej 3.000 €, pretože takýto záver nevyplýval ani z ústnych prednesov žalovanej a ani z jej písomných podaní. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania nevzhladol ani v osobných, majetkových a zárobkových pomeroch žalobkyne. Konštatoval, že síce žalobkyňa je invalidnou dôchodkyňou a jej jediným príjmom je invalidný dôchodok, avšak žalobkyňa dedením po matke získala majetok značnej hodnoty, ktorú skutočnosť vzal súd za preukázanú z pripojeného spisu súdu sp. zn. 13D/559/2009, konkrétne z právoplatného osvedčenia o dedičstve zo dňa 20.12.2012. Dedením žalobkyňa nadobudla nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, katastrálne územie G. - rodinný dom súp. č. XX, postavený na

parcele č. XXX, parcela č. XXX - zastavané plochy a nádvorí s výmerou 946 m², parcela č. XXX - záhrady s výmerou 1.224 m² v celku v hodnote 54.149,61 €, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX katastrálne územie G. pod B6 ako parcela č. XXXX - orná pôda s výmerou 1671 m², parcela č. XXXX - orná pôda s výmerou 2087 m² a parcela č. XXXX - orná pôda s výmerou 1868 m² v podiele 40/210, t.j. 1072 m² v hodnote 313,01 €, zostatok na vkladnej knižke zriadenej v Poštovej banke, a.s. v sume 3267,18 €, podielový list ASSET Management Slovenskej sporiteľne, a.s. s počtom podielov 198.702, a to v 1/2, t.j. v počte podielov 99.351 a podielový list ASSET Management Slovenskej sporiteľne, a.s. s počtom podielov 169.358 v celosti, pričom celková hodnota oboch podielových listov predstavuje 12.472,44 €. Okrem toho je žalobkyňa podielovou spoluvlastníčkou alebo výlučnou vlastníčkou ďalších nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území G., zapísaných na LV č. XX, XXX, XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XX. Zohľadniac celkové majetkové pomery žalobkyne dospel k záveru, že jej majetková sféra neutrpí ujmu priznaním náhrady trov konania žalovanej. Na druhej strane zohľadnil osobné a majetkové pomery žalovanej, ktorej nepriznaním náhrady trov konania by vznikla ujma v majetkovej sfére. Žalovaná je dôchodkyňou a osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a jej jediným príjmom je starobný dôchodok vo výške 400 €. Z týchto dôvodov priznal žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia, ako je táto podrobne špecifikovaná v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o náhrade trov konania, v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa a navrhla uznesenie v napadnutom výroku zmeniť tak, že súd účastníkom náhradu trov konania neprizná. V dôvodoch odvolania uviedla, že žaloba bola podaná dôvodne, pretože okolnosti, ako sú popísané v žalobe, boli pravdivé. V dôsledku ich nepreukázania sa dostala do dôkaznej núdze, a preto bola nútená svoju žalobu zobrať späť, aby predišla narastaniu trov konania. Vzhľadom na tieto okolnosti, pomery žalobkyne a príbuzenský vzťah účastníčok konania sa domáha aplikácie ust. § 150 ods. 1 O.s.p., lebo existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov. Poukázala na to, že žalovaná jej vkladnú knižku vydala až potom, čo žalobkyňa podala žalobu o vydanie tejto vkladnej knižky, ktorá bola vedená na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 14C/70/2010. Aj keď si je vedomá svojho zavinenia na zastavení konania, poukazuje na to, že je invalidnou dôchodkyňou, trvale postihnutou po telesnej stránke i stránke verbálnej komunikácie a jej jediným zdrojom príjmu je invalidný dôchodok vo výške 268,40 €. Pri väčšine úkonov je odkázaná na pomoc inej osoby a jej invalidný dôchodok sotva postačuje na úhradu najzákladnejších potrieb. Pokiaľ vlastní role a pasienky, tieto sú bez využitia a neprinášajú jej žiaden prospech, sú všeobecne nepredajné a ich vlastníctvom si nemôže zlepšiť svoje majetkové, sociálne a osobné pomery. Rodinný dom, ktorý vlastní, využíva na svoje bývanie, a preto nie je možné ho speňažiť, ani iným spôsobom využiť na zlepšenie jej finančnej situácie. Pokiaľ zdedila podielové listy v Slovenskej sporiteľni, a.s., bola dedičkou iba v polovici a svoj podiel použila na výplatu svojej netere (spoludedičky), ktorá sa pri prejednaní dedičstva po matke žalobkyne vzdala svojho podielu v prospech žalobkyne za finančnú náhradu. V súčasnom období žalobkyňa nedisponuje žiadnymi úsporami, ani finančnými prostriedkami. Z týchto dôvodov sú jej majetkové, sociálne a osobné pomery znásobené invaliditou a odkázanosťou na pomoc inej osoby veľmi nepriaznivé. Namietala tiež priznanie odmeny za právny úkon súhlas so späťvzatím žaloby vo výške 121,17 €, keďže nejde o úkon v zmysle § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla uznesenie v napadnutom výroku potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Poukázala na to, že žaloba bola podaná nedôvodne. Opätovne poukázala na majetok, ktorý žalobkyňa zdedila po svojej matke, predovšetkým značnú finančnú čiastku a ako aj na skutočnosť, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou alebo výlučnou vlastníčkou viacerých nehnuteľností v obci Koromľa. Aj keď sa na žalobkyňu nehnevá, je toho názoru, že žalobkyňa musí znášať následky svojich rozhodnutí a konania, a to aj vo vzťahu k povinnosti uhrádzať trovy konania vyvolané zbytočnými žalobami podávanými na súdoch.

Vyjadrenie k odvolaniu bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 2.9.2014.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle

ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Uznesenie je v napadnutom výroku o trovách konania vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Správne, výstižné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody uznesenia v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Žalobkyňa v odvolaní opakuje argumenty, s ktorými sa súd prvého stupňa správne vypořiadal pri rozhodovaní o trovách konania účastníkov v odôvodnení napadnutého uznesenia a jeho úvahy, z akých dôvodov v prejednávanej veci neboli splnené podmienky pre nepriznanie náhrady trov konania v zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p., sú správne. Odvolacie námietky žalobkyne preto nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania účastníkov správne aplikoval ust. § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p., keďže zastavenie konania z procesného hľadiska zavinila žalobkyňa späťvzatím žaloby, ku ktorej však nedošlo pre správanie sa žalovanej a zároveň podmienky pre rozhodovanie v zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p. splnené neboli.

V prejednávanej veci predmetom konania bolo zaplatenie sumy 3.000 €, pričom k späťvzatiu žaloby došlo žalobkyňou bez uvedenia dôvodu a nebolo to z dôvodu, že by žalovaná dobrovoľne žalobou uplatnenú sumu v celom rozsahu alebo čiastočne žalobkyňi zaplatila, resp. túto sumu uznala a zaviazala sa ju zaplatiť mimosúdnu cestou. Za tejto situácie súd správne dospel k záveru, že z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila žalobkyňa. Na tomto závere nič nemení ani tvrdenie žalobkyne, že k späťvzatiu žaloby došlo z dôvodu, že sa dostala do dôkaznej núdze. Dôkaznú núdzu nemožno hodnotiť ako okolnosti prejednávanej veci, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania a ktoré by teda zakladali výnimočnosť prípadu na účely aplikácie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. tak, ako ich má na mysli zákonodarca.

V občianskom súdnom konaní majú účastníci konania nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť, t. zn., že sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd potom rozhodne, ktoré z dôkazov vykoná a môže vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci. Súd rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov. Rozhodnutiu vo veci teda predchádza vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdení tak žalobcu, ako aj obrany žalovaného, pričom obe procesné strany nesú zodpovednosť v prípade neunesenia dôkazného bremena vo forme neúspechu v konaní.

Ak teda žalobca označenými dôkazmi nepreukáže svoje tvrdenia v žalobe, má to za následok zamietnutie jeho žaloby a v tomto prípade musí znášať všetky náklady spojené s procesným neúspechom v konaní, vrátane vzniku povinnosti hradiť trovy úspešnej strane, ktoré jej vznikli v súvislosti s bránením práva proti žalobcovi.

Rovnako je to aj v prípade, že žalobca v dôsledku dôkaznej núdze vezme svoju žalobu späť. Späťvzatie žaloby v dôsledku dôkaznej núdze žalobcu je z procesného hľadiska zavinením žalobcu, pretože v tomto prípade k späťvzatiu nedochádza pre správanie sa žalovaného. Ak v súvislosti s bránením práva žalovaných proti žalobcovi vznikli trovy konania, je povinný tieto trovy uhrádzať žalobca, ak nie sú splnené podmienky v zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p..

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že dôkazná núdza žalobkyne nie je okolnosťou odôvodňujúcou nepriznanie náhrady trov konania inak úspešnej žalovanej v zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p.

Pokiaľ ide o ostatné okolnosti, ktorými žalobkyňa odôvodňuje aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p., t.j. tvrdený príbuzenský vzťah medzi účastníkmi konania a jej osobné, majetkové a zárobné pomery, odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že v prejednávanej veci neboli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce či už v okolnostiach prejednávanej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. z dôvodov, ako ich veľmi podrobne uviedol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia a na ktoré dôvody odvolací súd v celom rozsahu odkazuje a s týmito dôvodmi sa stotožňuje.

Ani v odvolacom konaní neboli preukázané okolnosti, ktoré by odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania žalovanej, keďže žalobkyňa iba opakovane poukazuje na svoje osobné a majetkové pomery, ktoré boli zohľadnené súdom prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania.

V tejto súvislosti k odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza, že súd je povinný zohľadniť osobné, majetkové a zárobné pomery komplexne, a teda nie je možné vychádzať výlučne z tej skutočnosti, že žalobkyňa je invalidnou dôchodkyňou a jej jediným príjmom je invalidný dôchodok. Súd je povinný prihliadnuť na všetok majetok vo vlastníctve žalobkyne a ako vyplynulo z napadnutého uznesenia, žalobkyňa je vlastníčkou viacerých nehnuteľností a určitý majetok nadobudla aj v dedičskom konaní. Existenciu tohto majetku nie je možné preto pominúť pri hodnotení jej celkových osobných a majetkových pomerov.

Vychádzajúc zo zistených osobných, majetkových a zárobných pomerov žalobkyne s prihliadnutím na zárobné a majetkové pomery žalovanej dospel súd k správne záveru, že nepriznaním náhrady trov konania žalovanej by došlo k nepriaznivému zásahu do jej majetkovej sféry a zároveň priznaním náhrady trov konania žalovanej neutrpiť majetková sféra žalobkyne.

Z vyššie uvedených dôvodov súd správne postupoval pri rozhodovaní o trovách konania účastníkov v zmysle ust. § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p..

Správne súd určil aj výšku trov konania, ktoré prislúchajú žalovanej, preto odvolací súd uznesenie vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

K námietke žalobkyne, že nie je možné priznať odmenu za úkon právnej služby späťvzatie žaloby, keďže nejde o úkon v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. odvolací súd uvádza, že späťvzatie žaloby a súhlas protistrany s týmto späťvzatím sú písomnými podaniami súdu, ktoré sa týkajú veci samej v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., preto za tieto úkony patrí odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny tak, ako o tom vecne správne rozhodol súd prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Žalobkyňa bola v odvolacom konaní neúspešná, preto je povinná nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej žalovanej. Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 21.8.2014, pričom ide o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, teda úkon právnej služby v zmysle ust. § 13a ods. 2 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., za ktorý patrí odmena iba vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny. Tarifnou hodnotou veci v odvolacom konaní je výška trov priznaných žalovanej, t.j. 775,26 €, z ktorej odmena za 1 úkon právnej služby v zmysle § 10 vyhl. č. 655/2004 Z.z. predstavuje 51,45 €. Keďže ide o úkon, za ktorý patrí odmena iba vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny, odvolací súd priznal za tento úkon odmenu vo výške 25,73 € (1/2 zo sumy 51,45 €). Po pripočítaní režijného paušálu za tento úkon vo výške 8,04 € a 20 % DPH predstavujú trovy odvolacieho konania 40,52 €, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalobkyňu v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. na účet právneho zástupcu JUDr. Jána Kizivata vedený v Sberbank Slovensko, a.s., pobočka Michalovce, Hollého 7, Michalovce, IBAN: SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, SWIFT: U. Z. do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.